

Sao Băng

Khi xưa nhỏ xíu chôn quê nhà
Trăng sáng ngày rằm, chiếu trải ra
Êm ái lòng bà, nghe kể chuyện
Viên thành ước nguyện, thấy sao sa.

Ngàn sao phỏ hội sáng đêm trăng
Lấp lánh lung linh toả hoa đăng
Trên giải ngân hà muôn tinh tú
Dưới trần có kẻ ngóng sao băng

Thương tình có vì sao đổi ngôi
Băng qua nơi cô bé đang ngồi
Khốn nỗi sao đi nhanh nhanh quá
Nguyện ước chưa cầu, đọng trên môi

Chớp mắt sao băng đã vút qua
Và rồi biến mất, giải ngân hà
Bé buồn. Giọt long lanh khoé mắt
Nũng nịu: Bà ơi, bắt đèn bà!

Sao Khuê

